

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 189

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 1 martie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 819 din 12 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal	2–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.703/2017. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind clasarea în Lista monumentelor istorice ca monument istoric, categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică B, a Casei Conovici, situată la adresa Calea Călărașilor nr. 14, municipiul Brăila, județul Brăila	7–8
144. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Goicea, județul Dolj	8
1.275. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind procedura internă de avizare a personalului care gestionează asistența financiară nerambursabilă europeană, prevăzut la art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	9–14
3.220. — Ordin al ministrului educației naționale privind structura anului școlar 2018–2019.....	15
ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
17. — Decizie privind desemnarea organismului de gestiune colectivă Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor — UCMR-ADA drept colector unic al remunerațiilor cuvenite autorilor de opere muzicale pentru utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organisme de radiodifuziune	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 819**

din 12 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Ovidiu Vasile Ilie în Dosarul nr. 258/245/2016 al Judecătoria Iași — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.111D/2016.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.559D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Ionuț Cristian Gavra în Dosarul nr. 1.247/1.752/2015/a2 al Tribunalului Sălaj — Secția penală.

4. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.111D/2016 și nr. 3.559D/2016 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 3.559D/2016 la Dosarul nr. 1.111D/2016, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Astfel, arată că, din Decizia Curții Constituționale nr. 732 din 16 decembrie 2014, se desprinde cu claritate momentul la care este necesar să existe o anumită îmbibație alcoolică în sânge pentru a se constata întrunirea elementului material al laturii obiective a infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului. În acest sens invocă și considerentele Deciziei nr. 24 din 8 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 27 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 258/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal**. Excepția a fost ridicată de Ovidiu Vasile Ilie cu ocazia soluționării unei cauze penale în care inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului, infracțiune prevăzută de art. 336 alin. (1) și (3) din Codul penal.

10. Prin Încheierea din 14 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.247/1.752/2015/a2, **Tribunalul Sălaj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal**. Excepția a fost ridicată de Ionuț Cristian Gavra cu ocazia soluționării unei cauze penale în care inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului, infracțiune prevăzută de art. 336 alin. (1) din Codul penal.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 336 alin. (1) din Codul penal încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) cu privire la principiul legalității, ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) privind legalitatea pedepsei, precum și ale art. 20 alin. (2) referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, întrucât nu respectă exigențele referitoare la calitatea legii, și anume condițiile de claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate. Consideră că, din modul de definire a infracțiunii, nu poate fi determinată condiția cu privire la momentul la care este necesar să existe îmbibația alcoolică în sânge pentru a se constata întrunirea elementului material al laturii obiective a infracțiunii. Astfel, începând cu data publicării în Monitorul Oficial a Deciziei Curții Constituționale nr. 732 din 16 decembrie 2014, prin care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*la momentul prelevării mostrelor biologice*” din cuprinsul dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal este neconstituțională — în absența intervenției legislative prevăzute de art. 147 alin. (1) din Constituție — dispozițiile art. 336 alin. (1) din Codul penal nu mai prevăd condiția referitoare la momentul la care este necesară existența îmbibației alcoolice în sânge pentru a se putea constata întrunirea elementului material al laturii obiective a infracțiunii. Autorii excepției consideră că, în absența acestei condiții esențiale din norma de incriminare, destinatarii legii penale nu pot avea o reprezentare clară a elementelor constitutive ale infracțiunii, astfel încât să prevadă consecințele ce decurg din nerespectarea normei și să își adapteze conduita potrivit acesteia. Invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la accesibilitatea și

previzibilitatea legii (Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza *Sunday Times împotriva Regatului Unit*, Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în Cauza *Rekvényi împotriva Ungariei*, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, și Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*).

12. Totodată, autorul excepției Ovidiu Vasile Ilie susține că fapta prevăzută de art. 336 alin. (1) din Codul penal iese din sfera ilicitului penal, deoarece textul devine inaplicabil în absența condiției menționate mai sus, care reprezintă o cerință esențială a infracțiunii. Potrivit autorului excepției menționat anterior, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 732 din 16 decembrie 2014 — conform căroră infracțiunea prevăzută de art. 336 alin. (1) din Codul penal este o infracțiune de pericol și se consumă la momentul săvârșirii ei, astfel că, odată cu oprirea în trafic, încetează starea de pericol pentru valorile sociale ocrotite de dispozițiile legii — nu înlătură exigențele de ordin constituțional privind punerea de acord de către autoritatea legiuitoare a prevederilor constatate ca fiind neconstituționale cu Legea fundamentală, deoarece nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii, așa cum prevede art. 23 alin. (12) din Constituție. Considerentele deciziei mai sus menționate nu pot adăuga la lege, întrucât, pe de o parte, Curtea Constituțională nu este legislator pozitiv, iar, pe de altă parte, instanțele judecătorești nu au competența de a legifera, prin substituirea autorității competente în domeniu (Decizia Curții Constituționale nr. 838/2009). Astfel, Parlamentul are competența exclusivă de a reglementa prin lege organică infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. În temeiul dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, legiuitorul este liber să aprecieze — pe lângă pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei — și condițiile răspunderii juridice pentru fapta incriminată. Principiul activității legii penale presupune, ca regulă generală, aplicarea normei de incriminare tuturor infracțiunilor săvârșite în timpul cât aceasta se află în vigoare (art. 3 din Codul penal). Acest principiu este indisolubil legat de cel al legalității, care reprezintă o caracteristică specifică statului de drept, motiv pentru care legiuitorul constituant a statuat, prin prevederile art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, că „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”. În materie penală, art. 23 alin. (12) din Constituție consacră regula potrivit căreia „Nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii”. În situațiile de tranziție determinate de succesiunea legilor penale, regula activității legii penale cunoaște excepții. Astfel, în situațiile în care o infracțiune a fost săvârșită sub imperiul vechii legi penale [în speță, fapta prevăzută de art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice], însă făptuitorul este judecat sub imperiul noii legi [respectiv art. 336 alin. (1) din Codul penal], principiul *mitior lex*, consacrat la nivel constituțional prin art. 15 alin. (2), impune aplicarea legii penale mai favorabile, prevedere preluată și în art. 5 din Codul penal. Așa fiind, arată că judecătorul nu poate utiliza metoda comparației diferențiale pentru a face o combinație între dispozițiile art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și cele ale art. 336 alin. (1) din Codul penal în scopul conservării incriminării, astfel încât fapta de conducere pe drumurile publice a unui vehicul de către o persoană care are în sânge o îmbibație alcoolică determinată să întrunească elementul material al laturii obiective a acestei

infracțiuni. Autorul excepției Ovidiu Vasile Ilie consideră inacceptabil punctul de vedere conform căruia dispozițiile art. 336 alin. (1) din Codul penal pot fi aplicate, fără nicio restricție, prin ignorarea sintagmei „la momentul prelevării mostrelor biologice” — constatată ca fiind neconstituțională —, întrucât această sintagmă reprezintă o condiție/cerință esențială cu privire la elementul material al laturii obiective a infracțiunii, care determină granița dintre contravenție și infracțiune prin fixarea momentului la care trebuie să existe îmbibația alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge. Conținutul constitutiv al infracțiunii este o parte componentă a conținutului juridic al acesteia și constă în condițiile necesare pentru existența infracțiunii pe care le realizează făptuitorul. Pe baza acestui conținut constitutiv are loc tragerea la răspundere penală, căci fapta este incriminată numai în configurația ei tipică, iar judecătorul nu poate distruge tipicitatea conținutului constitutiv al faptei, orice interpretare vizând norma penală în integralitatea ei. Subliniază că este necesară punerea de acord de către Parlament, în temeiul art. 147 alin. (1) din Legea fundamentală, a prevederilor neconstituționale din cuprinsul art. 336 alin. (1) din Codul penal cu dispozițiile Constituției. Considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 732 din 16 decembrie 2014 — potrivit căroră infracțiunea prevăzută de art. 336 alin. (1) din Codul penal este una de pericol și se consumă la momentul săvârșirii ei, moment la care trebuie să se raporteze alcoolemia care conferă valență penală faptei — sunt utile nu numai pentru aplicarea dispozitivului deciziei, dar mai ales pentru punerea de acord de către legiuitor a prevederilor neconstituționale cu exigențele de constituționalitate dezvoltate în respectiva motivare, având în vedere că nici Curtea Constituțională nu este legislator pozitiv și nici judecătorul nu se poate substitui legiuitorului pentru a crea un regim represiv *ad hoc*.

13. **Judecătoria Iași — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal, criticate prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5) și ale art. 23 alin. (12) din Constituție, este neîntemeiată, întrucât textul de lege stabilește în mod clar și precis momentul în care este necesară existența îmbibației alcoolice în sânge pentru a se putea constata realizarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii. Astfel, arată că, din conținutul art. 336 alin. (1) din Codul penal — așa cum se prezintă acest text de lege ulterior publicării Deciziei nr. 732 din 16 decembrie 2014, prin care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „la momentul prelevării mostrelor biologice” este neconstituțională — se desprinde cerința ca alcoolemia peste limita legală să existe la momentul conducerii vehiculului pe drumurile publice. Ca atare, elementul material al laturii obiective a infracțiunii reglementate de art. 336 alin. (1) din Codul penal se realizează prin acțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, iar momentul săvârșirii infracțiunii este cel al depistării în trafic a conducătorului vehiculului. Așa fiind, textul de lege criticat oferă conducătorilor auto o reprezentare clară a elementelor constitutive ale infracțiunii, astfel încât aceștia să poată prevedea consecințele ce decurg din nerespectarea normei și să își adapteze conduita în mod corespunzător, în sensul ca în momentul conducerii vehiculului să nu aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge. Este evident că acest aspect poate fi verificat numai după ce

conducătorul auto a fost oprit în trafic, prin efectuarea analizei toxicologice și a calculului retroactiv al alcoolemiei existente la momentul depistării în trafic.

14. **Tribunalul Sălaj — Secția penală** consideră că nu este întemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal. Arată că, datorită Deciziei Curții Constituționale nr. 732 din 16 decembrie 2014, sintagma „*la momentul prelevării mostrelor biologice*” nu mai produce efecte juridice, urmând a fi avut în vedere momentul comiterii faptei, întrucât infracțiunile de pericol se consumă la momentul săvârșirii lor.

15. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal este neîntemeiată. Arată că, în opinia autorului excepției, textul incriminator are o formulare prea vagă, neprevăzând momentul la care alcoolemia trebuie să fie cea indicată de norma de incriminare pentru ca fapta să constituie infracțiune, ceea ce conduce la o lipsă de previzibilitate a normei, cu consecința încălcării principiului legalității incriminării. Constituția consacră principiul respectării obligatorii a legii, dar, pentru a putea fi respectată de destinatarii săi, legea trebuie să îndeplinească anumite cerințe de claritate și previzibilitate, astfel încât acești destinatari să își poată adapta în mod corespunzător conduita. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat în mod constant, în jurisprudența sa, că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre care previzibilitatea, ceea ce presupune că trebuie să fie suficient de precis și de clar pentru a putea fi aplicat. Astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat (deciziile Curții Constituționale nr. 1 din 11 ianuarie 2012 și nr. 146 din 12 martie 2015). În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Cine Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59). Așa cum a arătat, însă, instanța de contencios constituțional, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit (deciziile Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, nr. 743 din 2 iunie 2011 și nr. 1 din 11 ianuarie 2012). Așadar, previzibilitatea și predictibilitatea unei norme presupun că destinatarii acesteia are reprezentarea aspectelor în funcție de care este obligat să își modeleze conduita. Guvernul observă că norma de incriminare criticată sancționează fapta de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge. Este, astfel, evident momentul consumării infracțiunii, și anume cel al conducerii

vehiculului sub influența alcoolului, modalitatea de determinare a nivelului alcoolemiei reprezentând un aspect procedural, adiacent normei de incriminare. Formularea textului de lege nu este de natură a afecta previzibilitatea normei penale, orice destinatari al acesteia fiind de așteptat a cunoaște înțelesul incriminării pentru a-și adapta conduita exigențelor legii. De altfel, chiar Curtea Constituțională a precizat, în jurisprudența sa, că prevederile supuse criticii trebuie analizate în ansamblul normativ din care fac parte, pentru a decide asupra predictibilității acestora (Decizia Curții Constituționale nr. 92 din 3 martie 2015, paragraful 14). În concluzie, Guvernul arată că dispozițiile de lege criticate sunt formulate clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce, astfel că reglementează cu claritate conduita care trebuie urmată de către destinatarii normei penale.

17. **Avocatul Poporului** menționează că a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere, acesta fiind reținut în Decizia nr. 732 din 16 decembrie 2014, prin care s-a constatat că sintagma „*la momentul prelevării mostrelor biologice*” din cuprinsul dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal este neconstituțională.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 336 alin. (1) din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă*”. Prin Decizia nr. 732 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 27 ianuarie 2015, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*la momentul prelevării mostrelor biologice*” din cuprinsul dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal este neconstituțională.

21. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) cu privire la principiul legalității, ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) privind legalitatea pedepsei, precum și ale art. 20 alin. (2) referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 732 din 16 decembrie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*la momentul prelevării mostrelor biologice*” din cuprinsul dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal este neconstituțională. În acest sens, Curtea a reținut că, la

1 februarie 2014, prin art. 121 pct. 1 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, a fost abrogat art. 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, care la alin. (1) prevedea următoarele: „Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tramvai de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani”. Art. 336 alin. (1) din Codul penal nu a preluat identic textul art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, ci a modificat condițiile de incriminare în ceea ce privește momentul la care este necesară existența îmbibației alcoolice în sânge pentru a se putea constata întrunirea elementului material al laturii obiective a infracțiunii. Dacă din reglementarea anterioară se desprindea cerința ca îmbibația alcoolică în sânge, peste limita prevăzută de lege, să existe la momentul conducerii autovehiculului sau tramvaiului, noua reglementare prevede condiția ca autorul faptei să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge la momentul prelevării mostrelor biologice. Așa cum rezultă din expunerea de motive a noului Cod penal, prin modificarea conținutului infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului, legiuitorul a urmărit eliminarea posibilității unei estimări retroactive a alcoolemiei, în scopul evitării inconvenientelor create de această estimare. Soluția legislativă prevăzută de art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 impunea calculul retroactiv al alcoolemiei, care consta în determinarea îmbibației de alcool existente la momentul conducerii autovehiculului și necesita recoltarea a două probe de sânge pentru stabilirea fazei intoxicației etilice (absorbție sau eliminare) și a ratei de eliminare individuală, în perspectiva solicitării expertizei de estimare retroactivă a alcoolemiei (paragrafele 19—22).

23. Prin decizia mai sus citată, Curtea a statuat că sintagma „la momentul prelevării mostrelor biologice” din cuprinsul dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul penal este neconstituțională, întrucât aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul respectării legilor și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 7 paragraful 1 referitor la legalitatea incriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Sintagma menționată lipsește de previzibilitate norma de incriminare, în condițiile în care principiul respectării legilor și cel al legalității incriminării impun legiuitorului să legifereze prin texte suficient de clare și precise pentru a putea fi aplicate, inclusiv prin asigurarea posibilității persoanelor interesate de a se conforma prescripției legale. Destinatarul normei penale de incriminare trebuie să aibă o reprezentare clară a elementelor constitutive, de natură obiectivă și subiectivă, ale infracțiunii, astfel încât să poată să prevadă consecințele ce decurg din nerespectarea normei și să își adapteze conduita potrivit acesteia. Elementul material al laturii obiective a infracțiunii reglementate de art. 336 alin. (1) din Codul penal se realizează prin acțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o

îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge. Îmbibația alcoolică este procesul de pătrundere a alcoolului în sânge, consecința fiind provocarea unei stări de intoxicație (alcoolică). Sub aspectul urmăririi imediate este vorba despre o infracțiune de pericol, acțiunea săvârșită punând în primejdie siguranța circulației pe drumurile publice. Fiind o infracțiune de pericol, legătura de cauzalitate dintre acțiunea ce constituie elementul material al laturii obiective și urmarea imediată rezultă din însăși materialitatea faptei și nu trebuie dovedită. Îmbibația alcoolică se determină prin analiza toxicologică a mostrelor biologice recoltate la un moment de timp mai mult sau mai puțin îndepărtat de momentul săvârșirii infracțiunii, care este cel al depistării în trafic a conducătorului vehiculului. Condiția ca îmbibația alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge să existe la momentul prelevării mostrelor biologice plasează, astfel, consumarea infracțiunii la un moment ulterior săvârșirii ei, în condițiile în care de esența infracțiunilor de pericol este faptul că acestea se consumă la momentul săvârșirii lor. Odată cu oprirea în trafic încetează starea de pericol pentru valorile sociale ocrotite de dispozițiile art. 336 din Codul penal, astfel încât, raportat la momentul prelevării mostrelor biologice, tragerea la răspundere penală nu se justifică. Stabilirea gradului de îmbibație alcoolică și, implicit, încadrarea în sfera ilicitului penal în funcție de momentul prelevării mostrelor biologice, care nu poate fi întotdeauna imediat următor săvârșirii faptei, constituie un criteriu aleatoriu și exterior conduitei făptuitorului în vederea tragerii la răspundere penală, în contradicție cu normele constituționale și convenționale mai sus menționate. Latura subiectivă a infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului presupune vinovăția sub formă de intenție, care poate fi directă sau indirectă. Există intenție directă când conducătorul vehiculului prevede, ca fiind inevitabil, rezultatul faptei sale și, implicit, urmărește producerea lui prin săvârșirea acelei fapte. Există intenție indirectă când subiectul prevede rezultatul, nu-l urmărește, însă acceptă posibilitatea producerii lui. Or, modalitatea de incriminare prin acordarea de relevanță penală valorii alcoolemiei din momentul prelevării mostrelor biologice nu permite destinatarilor normei penale să prevadă consecințele nerespectării acesteia (paragrafele 24—27).

24. În continuare, Curtea a reținut că una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează îndeplinirea anumitor condiții calitative, printre acestea numărându-se și previzibilitatea, ceea ce presupune că un act normativ trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat. Astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat (Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, și Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013). De asemenea, cu privire la principiul legalității incriminării și pedepsei, „*nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*”, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, în jurisprudența sa, că garanțiile consacrate de art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale reprezintă o componentă esențială a supremației legii și ocupă un loc primordial în cadrul sistemului de protecție a drepturilor omului, după cum atestă faptul că art. 15 din Convenție nu permite nicio derogare de la aceste garanții în caz de război sau de alt pericol public ce amenință viața națiunii. Așa cum rezultă din obiectul și scopul său, art. 7 paragraful 1 trebuie interpretat și aplicat în așa fel încât să se asigure o protecție efectivă împotriva urmărilor și a condamnărilor penale arbitrare. Noțiunea de „drept” utilizată în art. 7 paragraful 1, care corespunde celei de „lege” din cuprinsul altor articole din Convenție, înglobează atât prevederile legale, cât și practica judiciară și presupune cerințe calitative, îndeosebi cele cu privire la accesibilitate și previzibilitate. Aceste cerințe calitative trebuie întrunite atât în ceea ce privește definiția unei infracțiuni, cât și cu privire la pedeapsa aplicabilă. Curtea de la Strasbourg consideră că este îndeplinită cerința ca legea să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării date acesteia de către instanțe și, dacă este cazul, în urma obținerii unei asistențe juridice adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa aplicabilă. În acest sens sunt, de exemplu, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 33 și 34, Hotărârea din 24 ianuarie 2012, pronunțată în Cauza *Mihai Toma împotriva României*, paragraful 26, și Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 77, 79 și 91. La rândul său, jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene a recunoscut, în mod implicit, necesitatea respectării așteptărilor legitime ale cetățenilor cărora li se adresează o reglementare legală, spre exemplu, în Hotărârea din 29 iunie 2010, pronunțată în Cauza *C-550/09 — Proces penal împotriva lui E. și F.*, paragraful 59 (paragrafele 29—31 din Decizia nr. 732 din 16 decembrie 2014).

25. Având în vedere considerentele deciziei mai sus citate, Curtea constată că dispozițiile art. 336 alin. (1) din Codul penal nu au o formulare neclară, ambiguă și imprevizibilă pentru un cetățean care nu dispune de pregătire juridică, ci, dimpotrivă, îndeplinesc cerințele de claritate, accesibilitate și previzibilitate

29. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ovidiu Vasile Ilie în Dosarul nr. 258/245/2016 al Judecătoriei Iași — Secția penală și de Ionuț Cristian Gavra în Dosarul nr. 1.247/1.752/2015/a2 al Tribunalului Sălaj — Secția penală și constată că dispozițiile art. 336 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Iași — Secția penală și Tribunalului Sălaj — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

a legii. Astfel, în temeiul prevederilor art. 147 alin. (1) și (4) din Legea fundamentală, ca efect al Deciziei Curții Constituționale nr. 732 din 16 decembrie 2014, dispozițiile art. 336 alin. (1) din Codul penal incriminează fapta de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge. Ca atare, elementul material al laturii obiective a infracțiunii reglementate de art. 336 alin. (1) din Codul penal se realizează prin acțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul de către o persoană care are o alcoolemie peste limita legală, momentul săvârșirii acestei infracțiuni de pericol fiind cel al depistării în trafic a conducătorului vehiculului.

26. Așadar, Curtea reține că textul de lege criticat oferă conducătorilor auto o reprezentare clară a elementelor constitutive ale infracțiunii, astfel încât aceștia pot să prevadă consecințele ce decurg din nerespectarea normei și să își adapteze conduita în mod corespunzător, în sensul ca în momentul conducerii vehiculului să nu aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, stabilirea alcoolemiei presupunând efectuarea analizei toxicologice și calculul retroactiv al alcoolemiei existente la momentul depistării în trafic. Totodată, Curtea observă și faptul că destinatarii textului de lege criticat desfășoară o activitate cu risc permis, scop în care sunt supuși unor forme de școlarizare, așa încât este vorba de persoane avizate și diligente, care, pe durata deținerii permisului de conducere, au obligația de a rămâne la curent cu normele legale în materie.

27. În același sens este și Decizia nr. 317 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 7 august 2017.

28. Referitor la prevederile art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, Curtea constată că, potrivit jurisprudenței sale constante, aplicarea cerinței procesului echitabil se impune numai în legătură cu procedura de desfășurare a litigiului, iar nu și în ceea ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în domeniul dreptului substanțial, întrucât, din cuprinsul textului constituțional invocat, nu se poate desprinde concluzia că aplicarea cerinței procesului echitabil ar trebui să excedeze necesității asigurării garanțiilor procesuale, spre a se intra în materia din câmpul dreptului substanțial.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

privind clasarea în Lista monumentelor istorice ca monument istoric, categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică B, a Casei Conovici, situată la adresa Calea Călărașilor nr. 14, municipiul Brăila, județul Brăila

Având în vedere Referatul nr. 1.550/2016 din 19 iulie 2017 de aprobare a proiectului Ordinului ministrului culturii și identității naționale privind clasarea în Lista monumentelor istorice a Casei Conovici, situată în Calea Călărașilor nr. 14, municipiul Brăila, județul Brăila, în categoria II — arhitectură, m — monument, grupa valorică B,

în conformitate cu dispozițiile art. 21 și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează monument istoric Casa Conovici, situată la adresa Calea Călărașilor nr. 14, municipiului Brăila, județul Brăila, în categoria monument, II — arhitectură, grupa valorică B, cu codul în Lista monumentelor istorice BR-II-m-B-21140.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt date în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Lucian Romașcanu

București, 26 octombrie 2017.
Nr. 2.703.

ANEXĂ

Zona de protecție a monumentului istoric Casa Conovici, Calea Călărașilor nr. 14, municipiul Brăila, județul Brăila

Coordonate Stereo 70 puncte de contur

1.	423247.18	733531.58
2.	423222.34	733516.06
3.	423181.62	733488.90
4.	423171.17	733478.08
5.	423173.95	733441.81
6.	423156.22	733441.00
7.	423128.64	733438.02
8.	423119.94	733434.15
9.	423129.33	733392.51
10.	423098.21	733384.31
11.	423095.70	733384.10
12.	423091.36	733382.94
13.	423078.26	733379.40
14.	423092.32	733351.35
15.	423086.99	733349.53
16.	423082.18	733347.34
17.	423074.43	733345.47
18.	423056.52	733339.89
19.	423059.57	733332.27
20.	423043.13	733326.35

21.	423032.22	733324.20
22.	423025.90	733352.62
23.	422996.22	733345.73
24.	422994.02	733356.16
25.	422976.95	733344.53
26.	422929.27	733309.07
27.	422920.36	733322.97
28.	422917.94	733328.83
29.	422916.03	733335.25
30.	422913.73	733334.43
31.	422905.20	733358.55
32.	422902.50	733356.76
33.	422888.17	733373.33
34.	422897.12	733382.69
35.	422903.01	733383.24
36.	422914.05	733394.95
37.	422912.58	733397.94
38.	422932.48	733413.58
39.	422937.49	733413.17
40.	422947.12	733413.28

41.	422973.36	733380.87
42.	422988.89	733392.34
43.	422979.43	733406.95
44.	423005.58	733418.49
45.	423005.54	733420.90
46.	423007.71	733421.57
47.	423001.65	733435.15
48.	423005.94	733438.94
49.	423017.83	733459.39
50.	423021.65	733466.99
51.	423036.55	733458.88
52.	423038.08	733458.99
53.	423039.50	733459.56
54.	423040.52	733460.40
55.	423044.59	733467.53
56.	423040.69	733469.76
57.	423043.62	733473.89
58.	423046.06	733477.70
59.	423051.75	733478.99
60.	423060.72	733490.98

61.	423074.09	733498.01
62.	423101.81	733517.80
63.	423111.72	733524.72
64.	423129.39	733501.99
65.	423139.73	733510.53
66.	423139.23	733511.44
67.	423148.60	733538.13
68.	423150.83	733544.76
69.	423151.66	733550.72
70.	423174.11	733552.35
71.	423191.14	733551.64
72.	423206.67	733551.43
73.	423207.00	733556.54
74.	423210.59	733556.18
75.	423209.49	733560.28
76.	423227.14	733566.85
77.	423232.75	733567.84
78.	423234.46	733557.71
79.	423243.17	733540.50

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

O R D I N

pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Goicea, județul Dolj

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Goicea, județul Dolj, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru unitatea administrativ-teritorială Goicea, județul Dolj, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

(3) Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, în unitatea administrativ-teritorială Goicea, județul Dolj, își pierd valabilitatea.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 12 februarie 2018.
Nr. 144.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind procedura internă de avizare a personalului care gestionează asistența financiară nerambursabilă europeană, prevăzut la art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Pentru a beneficia de majorarea salarială prevăzută la art. 17 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, structurile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, respectiv: Autoritatea de Certificare și Plată, structura de control fonduri europene din cadrul Direcției generale de inspecție economico-financiară, structura responsabilă de soluționarea contestațiilor administrative din cadrul Serviciului de soluționare a plângerilor prealabile și a contestațiilor și structura din cadrul Unității centrale de armonizare pentru auditul public intern cu rol de autoritate de audit pentru Mecanismul financiar Spațiul Economic European și Mecanismul financiar norvegian, solicită Direcției generale managementul resurselor umane din cadrul Ministerului Finanțelor Publice avizarea personalului care are ca obiect de activitate gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 29/2018.

(2) Dosarul în baza căruia Direcția generală managementul resurselor umane din cadrul Ministerului Finanțelor Publice solicită avizul ministrului finanțelor publice trebuie să conțină următoarele documente:

a) cererea privind avizarea personalului care are ca obiect de activitate gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene;

b) avizul consultativ emis de Direcția generală managementul resurselor umane din care să rezulte că persoanele pentru care se solicită avizarea îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 și pot beneficia de majorare salarială;

c) regulamentul de organizare și funcționare al structurii solicitante;

d) structura organizatorică a structurii solicitante;

e) ordinul de numire/de încadrare a personalului pentru care se solicită avizarea pe posturi cu atribuții în gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene, emis de către ministrul finanțelor publice, care va cuprinde și lista persoanelor numite/încadrate în funcție;

f) fișele de post ale personalului pentru care se solicită avizarea, aprobate în condițiile legii, care să cuprindă toate

atribuțiile privind gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene;

g) statul de funcții al structurii din care face parte personalul pentru care se solicită avizarea sau extras din statul de funcții, după caz.

(3) Structurile prevăzute la alin. (1), care solicită avizarea personalului care gestionează asistența financiară nerambursabilă europeană, depun la Direcția generală managementul resurselor umane cererea de solicitare de aviz menționată la alin. (2) lit. a).

Art. 2. — Dosarul de avizare se completează de către Direcția generală managementul resurselor umane cu documentele menționate la alin. (2) lit. b)—g).

Art. 3. — (1) Avizul favorabil sau negativ se emite de către ministrul finanțelor publice, în baza avizului consultativ favorabil sau negativ elaborat de către Direcția generală managementul resurselor umane potrivit art. 8 alin. (1) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018.

(2) Direcția generală managementul resurselor umane poate cere structurii solicitante a avizului orice alte documente/informații necesare pentru justificarea emiterii avizului consultativ.

(3) Avizul consultativ în baza căruia se emite un aviz negativ cuprinde motivele care stau la baza propunerii respingerii cererii de avizare, care sunt preluate în avizul negativ al ministrului finanțelor publice.

(4) Avizele prevăzute la alin. (1) se emit în termen de 20 de zile lucrătoare de la data depunerii dosarului complet.

Art. 4. — Neîndeplinirea criteriilor prevăzute la art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 conduce la emiterea unui aviz negativ.

Art. 5. — Structura solicitantă a cărei cerere de avizare a primit aviz negativ poate înainta o nouă cerere numai după remediarea problemelor constatate și menționate în avizul negativ emis de ministrul finanțelor publice.

Art. 6. — (1) Direcția generală managementul resurselor umane transmite ministrului finanțelor publice un nou dosar de avizare, în vederea emiterii unui nou aviz favorabil sau negativ, în următoarele cazuri:

a) constată orice modificare de personal, atribuții, structură, organizare și/sau funcționare, intervenită după obținerea avizului, în termen de 10 zile lucrătoare de la producerea

modificării, conform prevederilor art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018;

b) constată că nu mai sunt îndeplinite criteriile prevăzute la art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018.

(2) Structurile prevăzute la art. 1 alin. (1) au obligația de a comunica Direcției generale managementul resurselor umane, în termen de două zile lucrătoare, orice modificare de personal, atribuții, structură, organizare și/sau funcționare, intervenită după obținerea avizului inițial.

(3) Ministrul finanțelor publice, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data propunerii Direcției generale managementul resurselor umane, emite un nou aviz favorabil sau negativ, după caz.

Art. 7. — Cererea de avizare, avizul consultativ favorabil, avizul consultativ negativ, avizul favorabil și avizul negativ se întocmesc potrivit modelelor prevăzute în anexele nr. 1—5, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 1.739/2013 privind procedura de avizare a structurilor și a personalului care gestionează asistența comunitară, conform art. 4 alin. (7) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 31 octombrie 2013, cu modificările ulterioare.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 6 februarie 2018.
Nr. 1.275.

ANEXA Nr. 1

[Antetul structurii solicitante]
Nr. din

CERERE

privind avizarea personalului care are ca obiect de activitate gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, vă rugăm să eliberați un aviz favorabil pentru următoarele persoane din cadrul care au ca obiect de

(denumirea structurii care solicită avizul favorabil)

activitate gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene și îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018:

Nr.	Persoanele pentru care se solicită avizarea favorabilă (nume, prenume)	Funcția	Compartimentul [direcția (generală), serviciul, biroul, compartimentul]
1.
2.
3.

Persoana de contact din cadrul structurii noastre desemnată în acest sens este doamna/domnul..... (tel., fax, e-mail

Cu stimă,

.....
(numele și prenumele conducătorului structurii solicitante)

.....
(funcția)
[L.S.]

Ministerul Finanțelor Publice
 Direcția generală managementul resurselor umane
 Nr. /

AVIZ CONSULTATIV FAVORABIL

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.275/2018 privind procedura internă de avizare a personalului care gestionează asistența financiară nerambursabilă europeană, prevăzută la art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice,
 având în vedere Cererea cu nr. din,
 (denumirea structurii care solicită avizul favorabil)

în urma analizării următoarelor documente:

1.;
2.;
3.;
4.;
5.;

Direcția generală managementul resurselor umane emite avizul consultativ favorabil persoanelor menționate în anexă.

.....,
 (numele și prenumele)
 director general
 [L.S.]

Avizat:
 (numele, prenumele/funcția/data)
 Semnătura:

Redactat:
 (numele, prenumele/funcția/data)
 Semnătura:

ANEXĂ
 la Avizul consultativ favorabil nr. /

**LISTA
 persoanelor pentru care se propune acordarea avizului favorabil, conform Cererii**

.....
 (denumirea structurii care solicită avizul favorabil)
 cu nr. din

Nr.	Persoanele pentru care se acordă avizul consultativ (nume, prenume)	Funcția	Compartimentul [direcția (generală), serviciul, biroul, compartimentul]
1.
2.
3.

.....,
 (numele și prenumele)
 director general
 [L.S.]

Avizat:
 (numele, prenumele/funcția/data)
 Semnătura:

Redactat:
 (numele, prenumele/funcția/data)
 Semnătura:

Ministerul Finanțelor Publice
 Direcția generală managementul resurselor umane
 Nr. /

AVIZ CONSULTATIV NEGATIV

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.275/2018 privind procedura internă de avizare a personalului care gestionează asistența financiară nerambursabilă europeană, prevăzută la art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice,

având în vedere Cererea cu nr. din,
 (denumirea structurii care solicită avizul favorabil)

în urma analizării următoarelor documente:

1.;
2.;
3.;
4.;
5.;

Direcția generală managementul resurselor umane emite aviz consultativ negativ persoanelor menționate în anexă.

Avizul consultativ negativ se întemeiază pe următoarele considerente:

.....;
;
;

.....,
 (numele și prenumele)
 director general
 [L.S.]

Avizat:
 (numele, prenumele/funcția/data)
 Semnătura:

Redactat:
 (numele, prenumele/funcția/data)
 Semnătura:

ANEXĂ
 la Avizul consultativ negativ nr. /

LISTA persoanelor pentru care se propune acordarea avizului negativ, conform Cererii

.....
 (denumirea structurii care solicită avizul favorabil)
 cu nr. din

Nr.	Persoanele pentru care se acordă avizul consultativ (nume, prenume)	Funcția	Compartimentul [direcția (generală), serviciul, biroul, compartimentul]
1.
2.
3.

.....,
 (numele și prenumele)
 director general
 [L.S.]

Avizat:
 (numele, prenumele/funcția/data)
 Semnătura:

Redactat:
 (numele, prenumele/funcția/data)
 Semnătura:

ANEXA Nr. 4

Ministerul Finanțelor Publice

Nr. /

AVIZ FAVORABIL

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (9) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice,

având în vedere Cererea cu nr. din,

(denumirea structurii care solicită avizul favorabil)

în urma analizării următoarelor documente:

1.;
2.;
3.;
4.;
5.;
6.;

Ministerul Finanțelor Publice emite aviz favorabil persoanelor menționate în anexă, care au ca obiect de activitate gestionarea asistenței financiare nerambursabile europene și îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018.

Persoanele pentru care se acordă prezentul aviz favorabil beneficiază de majorarea salarială conform prevederilor art. 7 alin. (1)–(6) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018.

.....,
(numele și prenumele)
ministrul finanțelor publice
[L.S.]

ANEXĂ

la Avizul favorabil nr. /

LISTA

**persoanelor pentru care se acordă avizul favorabil al Ministerului Finanțelor Publice,
conform Cererii**

(denumirea structurii care solicită avizul favorabil)
cu nr. din

Nr.	Persoanele pentru care se acordă avizul favorabil (nume, prenume)	Funcția	Compartimentul [direcția (generală), serviciul, biroul, compartimentul]
1.
2.
3.

.....,
(numele și prenumele)
ministrul finanțelor publice
[L.S.]

Ministerul Finanțelor Publice

Nr. /

AVIZ NEGATIV

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (9) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice,

având în vedere Cererea cu nr. din,

(denumirea structurii care solicită avizul favorabil)

în urma analizării următoarelor documente prezentate:

1.;
2.;
3.;
4.;
5.;

Ministerul Finanțelor Publice emite aviz negativ persoanelor menționate în anexă.

Avizul negativ se întemeiază pe următoarele considerente:

.....;
;

.....,
 (numele și prenumele)
 ministrul finanțelor publice
 [L.S.]

ANEXĂ
 la Avizul negativ nr. /

LISTA

**persoanelor pentru care se emite aviz negativ al Ministerului Finanțelor Publice
 la Cererea de avizare**

(denumirea instituției publice care solicită avizul favorabil)

cu nr. din

Nr. crt.	Persoanele pentru care se acordă avizul negativ (nume, prenume)	Funcția	Compartimentul [direcția (generală), serviciul, biroul, compartimentul]
1.
2.
3.

.....,
 (numele și prenumele)
 ministrul finanțelor publice
 [L.S.]

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN
privind structura anului școlar 2018—2019

În temeiul art. 94 alin. (2) lit. r) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Anul școlar 2018—2019 are 34 de săptămâni de cursuri, însumând 168 de zile lucrătoare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se stabilesc următoarele:

a) pentru clasele terminale din învățământul liceal, anul școlar are 32 de săptămâni de cursuri și se încheie în data de 31 mai 2019;

b) pentru clasa a VIII-a, anul școlar are 33 de săptămâni de cursuri și se încheie în data de 7 iunie 2019;

c) pentru clasele din învățământul liceal — filiera tehnologică, cu excepția claselor terminale, durata cursurilor este cea stabilită prin planurile-cadru de învățământ în vigoare;

d) pentru clasele din învățământul profesional, durata cursurilor este cea stabilită prin planurile-cadru de învățământ în vigoare;

e) pentru învățământul special — clasele a IX-a—a XI-a, ciclul inferior al liceului, filiera tehnologică, durata cursurilor este cea stabilită prin planurile-cadru de învățământ în vigoare;

f) stagiile de pregătire practică pentru care au optat absolvenții ciclului inferior al liceului, filiera tehnologică, cuprind 720 de ore care se desfășoară în perioada propusă de unitatea de învățământ organizatoare și aprobată de inspectoratul școlar, conform structurii anului școlar, cu respectarea vacanțelor;

g) pentru învățământul postliceal (școală postliceală și școală de maiștri), durata cursurilor este cea stabilită prin planurile-cadru de învățământ în vigoare.

Art. 2. — Anul școlar 2018—2019 începe pe data de 1 septembrie 2018, se încheie pe data de 31 august 2019 și se structurează pe două semestre, după cum urmează:

Semestrul I are 18 săptămâni dispuse în perioada 10 septembrie 2018 — 1 februarie 2019.

Cursuri — luni, 10 septembrie 2018 — vineri, 21 decembrie 2018

În perioada 27 octombrie — 4 noiembrie 2018, clasele din învățământul primar și grupele din învățământul preșcolar sunt în vacanță.

Vacanța de iarnă — sâmbătă, 22 decembrie 2018 — duminică, 13 ianuarie 2019

Cursuri — luni, 14 ianuarie 2019 — vineri, 1 februarie 2019

Vacanța intersemestrială — sâmbătă, 2 februarie 2019 — duminică, 10 februarie 2019.

Semestrul al II-lea are 16 săptămâni dispuse în perioada 11 februarie 2019 — 14 iunie 2019.

Cursuri — luni, 11 februarie 2019 — vineri, 19 aprilie 2019

Vacanța de primăvară — sâmbătă, 20 aprilie 2019 — duminică, 5 mai 2019

Cursuri — luni, 6 mai 2019 — vineri, 14 iunie 2019

Vacanța de vară — sâmbătă, 15 iunie 2019 — duminică, 15 septembrie 2019

Art. 3. — În zilele libere prevăzute de lege și de contractul colectiv de muncă aplicabil nu se organizează cursuri.

Art. 4. — Unitățile de învățământ și inspectoratele școlare vor marca prin manifestări specifice ziua de 5 octombrie — Ziua internațională a educației și ziua de 5 iunie — Ziua învățătorului, în măsura în care, prin contractul colectiv de muncă aplicabil, nu sunt instituite ca zile nelucrătoare.

Art. 5. — (1) Programul național „Școala altfel” se va desfășura în perioada 1 octombrie 2018—31 mai 2019, pe o perioadă de 5 zile consecutive lucrătoare, a căror planificare se află la decizia unității de învățământ.

(2) Intervalul aferent programului „Școala altfel” nu coincide cu perioada lucrărilor scrise semestriale (tezelor).

Art. 6. — Lucrările scrise semestriale (tezele) se susțin la finalul semestrelor, după parcurgerea programei școlare, cu cel puțin 3 săptămâni înainte de finalul semestrului.

Art. 7. — Etapele naționale ale olimpiadelor școlare se organizează, de regulă, în perioada vacanței de primăvară, conform calendarului olimpiadelor naționale școlare.

Art. 8. — (1) În situații deosebite, bine fundamentate, în funcție de condițiile climatice, specificul zonei și al unității de învățământ, la solicitarea conducerii acesteia, consiliul de administrație al inspectoratului școlar poate aproba modificări ale structurii anului școlar stabilite prin prezentul ordin.

(2) Solicitarea de modificare a structurii anului școlar se face după consultarea consiliului reprezentativ al părinților din unitatea/unitățile de învățământ respectivă/respective.

(3) Aprobarea modificării structurii anului școlar, menționată la alin. (1), se acordă în condițiile asigurării unui număr de zile de cursuri cel puțin egal cu cel stabilit la art. 1, precum și a posibilității ca toți elevii să participe, fără restricții, la examenele și evaluările naționale: evaluarea națională a absolvenților clasei a VIII-a, examenul de bacalaureat, examenele de certificare a competențelor profesionale, examenele de atestare a competențelor, examenele de absolvire.

(4) Recuperarea cursurilor suspendate ca urmare a unor situații obiective de urgență, cum ar fi epidemii, intemperii, calamități naturale sau altele asemenea, nu se poate realiza în perioada vacanțelor școlare.

Art. 9. — Calendarul examenelor/evaluărilor naționale, al examenelor de absolvire, respectiv de certificare/atestare a calificării profesionale/a competențelor, precum și calendarul admiterii în clasa a IX-a se aprobă prin ordine distincte ale ministrului educației naționale.

Art. 10. — Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial, Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală minorități și relația cu Parlamentul, inspectoratele școlare, precum și conducerile unităților de învățământ duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 11. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Valentin Popa

București, 19 februarie 2018.
Nr. 3.220.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE**privind desemnarea organismului de gestiune colectivă Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor — UCMR-ADA drept colector unic al remunerațiilor convenite autorilor de opere muzicale pentru utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune**

În conformitate cu prevederile art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 1 din Metodologia având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 7 februarie 2018 prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 6/2018 privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale nr. 1/2018 din 22.01.2018 în Dosarul arbitral nr. 1/2017 a Corpului de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor din 22.01.2018 privind stabilirea formei finale a Metodologiei având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune,

ținând cont de Referatul Direcției registre și gestiune colectivă nr. RG II/1.166 din 16 februarie 2018,

în baza prevederilor art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se desemnează organismul de gestiune colectivă Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor — UCMR-ADA, cu sediul social în municipiul București, Strada Ostașilor nr. 12, sectorul 1, drept colector unic al remunerațiilor convenite autorilor de opere muzicale pentru utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune, stabilite prin Metodologia având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 7 februarie 2018 prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 6/2018

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale nr. 1/2018 din 22.01.2018 în Dosarul arbitral nr. 1/2017 a Corpului de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor din 22.01.2018 privind stabilirea formei finale a Metodologiei având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune.

Art. 2. — Prezenta decizie poate fi atacată la instanțele judecătorești de contencios administrativ.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe site-ul www.orda.ro.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

Doru Adrian Păunescu

București, 16 februarie 2018.

Nr. 17.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 090540